

Wojciech Chudziak

Koronowo, st. 6, gm. loco, woj.
bydgoskie, AZP 33-37/-

Informator Archeologiczny : badania 30, 263

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

cem XV wieku. Stwierdzono kilka faz świetnie zachowanej zabudowy drewnianej (plecionki i konstrukcje szkieletowe, w tym jedna z kompletnie zachowaną podłogą). Szczególnie cenne było odkrycie warsztatu rogownika w obrębie budynku plecionkowego, datowanego na 4 ćwierć XIII wieku. Obiektowi towarzyszyły duże ilości półfabrykatów, wyrobów rogowych i surowca, świadczące o produkcji masowej. Dużym zaskoczeniem było odkrycie prostokątnej jamy, zagłębionej w calcu na kilkadziesiąt cm, w wypełniku której znaleziono wczesnośredniowieczną, ręcznie lepioną ceramikę. Obiekt najprawdopodobniej egzystował kilka stuleci przed lokowaniem miasta średniowiecznego. Wśród zabytków ruchomych oprócz ceramiki i wyrobów drewnianych zinwentaryzowano m.in. dużą serię wytworów z rogu i kości, wyroby szewskie i rymarskie (obuwie, sakiewki) oraz unikatowe zabytki szklane (m.in. fragment nowożytnego puchara, tzw. Rōmera). Zupełnie wyjątkowe okazało się znalezisko kamiennej formy odlewniczej do produkcji zapinek zdobionych charakterystycznym ornamentem późnoromańskiej wici roślinnej. Zabytek datowany jest na lata 50–60. XIII wieku. W trakcie badań pobrano blisko 30 próbek dendrologicznych i kilkanaście próbek botanicznych, które przekazano do analiz specjalistycznych. Wykonano kilkadziesiąt rysunków dokumentacyjnych, wypełniono kilkaset terenowych kart opisu warstw i obiektów, naświetlono około 150 klatek zdjęć.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w Zespole Badawczym Instytutu Archeologii i Etnologii PAN w Kołobrzegu.

KORONOWO, st. 6,
gm. loco,
woj. bydgoskie,
AZP 33-37/-

• domniemane grodzisko późnośredniowieczne – wynik negatywny

Wykopaliskowe badania weryfikacyjno-sondażowe, przeprowadzone przez dr. Wojciecha Chudziaka (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Weryfikowano znane z archiwaliów, domniemane grodzisko późnośredniowieczne na Górze Św. Jana – z wynikiem negatywnym.

KOSTRZYN NAD ODRĄ,
st. 1, gm. loco,
woj. gorzowskie,
AZP 48-6/1

• kościół farny z późnego średniowiecza

Badania archeologiczno-architektoniczne i inwentaryzacja geodezyjna, przeprowadzone w listopadzie przez mgr. Eugeniusza Wilgockiego (R.W.G. sp. z o.o. w Szczecinie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Badaniami architektonicznymi objęto cały kościół. Archeologicznie przebadano powierzchnię 16 m² (głębokość nawarstwień 1,4 m).

Badania będą kontynuowane.

Koszalin-Stare Miasto, st. 27

patrz: wczesne średniowiecze

Koźliki, st. 3, gm. Bielsk
Podlaski, woj. białostockie

patrz: wczesne średniowiecze

Krajnik Górny, st. 30,
gm. Chojna, woj. szczecińskie

patrz: neolit

Kraków-Bieżanów, st. 27

patrz: środkowa i późna epoka brązu

KRAKÓW-Kazimierz, st. 1,
AZP 102-56/10

- osada neolityczna
- osada kultury łużyckiej (epoka brązu – wczesna epoka żelaza)
- osada z młodszego okresu przedrzymskiego
- osada z okresu wpływów rzymskich
- osada wczesnośredniowieczna
- miasto lokacyjne średniowieczne i nowożytne (XIV–XIX w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w okresie od kwietnia do października przez mgr. Emila Zaitza (Muzeum Archeologiczne w Krakowie). Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Krakowie. Badano wykopy remontowe na ul. Szerokiej 18 oraz instalacyjne wzdłuż ulic: Bartosza, Wąskiej, Józefa, Ciemnej, Lewkowej, Nowej, Kupa i św. Wawrzyńca.

Stwierdzono nawarstwienia nowożytne, głównie o charakterze nasypowym, pochodzące z prac niwelacyjnych prowadzonych na terenie miasta w końcu XIX i na początku XX w. Na